

Красознавчий туризм, вивчення історії, фотографування

поєднає у своїх велоподорожах Олександр Дмитрук

Нещодавно у Здолбунівському районному історико-красознавчому музеї запропонували до перегляду фотовиставку «Професор» і скажений велосипед». Автор зібраних в її експозиції світлин – здолбунівчанин Олександр Дмитрук (на фото). З ним спілкуємося про виставку, фотомистецтво, інші захоплення і майбутні подорожі.

- Розкажіть трішки про себе, Олександр.

- Я - другокурсник факультету історії і політології міжнародних відносин Рівненського державного гуманітарного університету. Захоплююся історією, особливо рідного краю, веломандрівками. Кілька років займаюся фотозйомкою пейзажів Здолбунівщини. Проживаю у Здолбуніві.

- Чому вас зацікавили саме подорожі велосипедом?

- Почалося все з розповідей тата і дідуся. Тато ходив пішки з Оженина до Новоставців, де проживала його бабуся. Це близько 12 км. Тогочасне автобусне сполучення не давало змоги добратись туди якось інакше. Часто й велосипедом зі Здолбунова подорожував через

Новомиськ, Копиткове, Новосілки. Також дідусь багато розповідав про свої піші походи. Саме це й зацікавило. Вирішив не сидіти вдома: у 13 змобілізував усі свої сили й почав їздити на велосипеді по нашому району. Спочатку недалеко – у Новомиськ, Глинськ, а згодом і на дальші відстані. Поки найбільше, що проїхав за день – 86 км. Хоча не вважаю, що це надто багато.

- Що найбільше захоплює у мандрівках?

- Люблю подорожувати, дізнаватися щось нове про свій край. Ці-

ти. До прикладу, за літо 2015 року Здолбунівщиною наїздив близько двох тисяч кілометрів. За одну подорожжю можу проїхати з 14 населених пунктів. Найулюбленіший напрям – Мізоцький.

- Під час подорожей і захопилися фотографуванням?

- Ідея фотографувати виникла не одразу. У поїздках не раз споглядав неймовірні пейзажі, краєвиди, і так хотілося їх зафіксувати. Розумів: бачу усе це один раз, воно неповторне, але я, на жаль, не художник і змалювати побачене не зможу. Саме тому

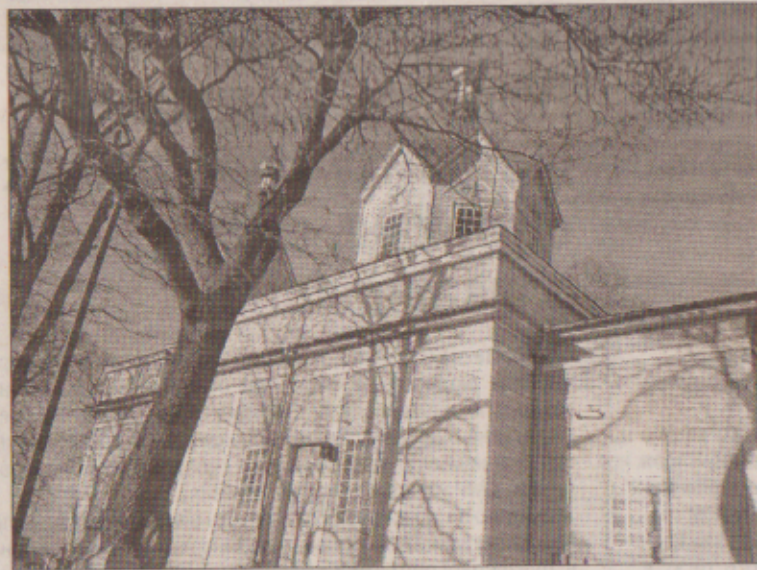
- Запропонував організувати фотовиставку директор Здолбунівського музею Олег Тищенко. І назву «Професор» і скажений велосипед» теж він придумав. Хоча професором себе не вважаю. Я всього лише студент-другокурсник, і до професора поки ще далеко.

- Скільки світлин за п'ять років вдалося зробити, не лічили?

- Якщо чесно, то ніколи їх не рахував. Може, тисяч п'ять-шість. Відібрати на виставку всього 40 світлин було, до речі, складно. Бо на кожній є щось особливе для мене.

лотапдрівками. Кілька років займаюся фотозйомкою пейзажів Здолбунівщини. Проживаю у Здолбунові.

ти не давало змоги добути туди якось інакше. Часто й велосипедом зі Здолбунова подорожував через

мандрівках:

- Люблю подорожувати, дізнатися щось нове про свій край. Цікаво, наприклад, зайти на якийсь старий цвинтар і відчутти атмосферу минулого, зупинитися біля заїжджого двору чи старої корчми в Урвенні або ж неподалік Старомощаницького вітряка. Обожаю поринати в атмосферу минулих часів. Надзвичайно люблю спілкуватися з людьми, а надто у сільській місцевості. Вони можуть розповісти щось таке, чого від містян не почуєш. Часто це особливі розповіді, легенди. Це спілкування сповнене для мене таємничості. Тому, мабуть, і на факультеті історії навчаюся.

- Коли і куди найчастіше виїжджаєте?

- На канікулах і у вільний від навчання час найбільше їжджу. Звичайно, частіше у теплу пору, але й взимку люблю подорожува-

раз, бо воно неповторне, але й, на жаль, не художник і змалювати побачене не зможу. Саме тому виникла думка про фотофіксацію: І з 2015 року почав робити на пам'ять світлини всього, що мені подобається.

- Ви закінчили курси з фотографування?

- Ні, спеціально цього ніде не навчався. Тому чітко визначених правил, як фотографувати природу, історичні об'єкти, у мене немає. Я просто це бачу і, відповідно, фотографую так, як мені подобається. Кадр треба відчувати на місці.

- У вас більше фото красвидів. Людей рідко знімаєте?

- Фото людей менше, бо з ними важче працювати. Не всім подобається, коли їх фотографують. Тим паче складно вловити деякі деталі під час зйомки.

- А як виникла ідея щодо фотовиставки?

добротини виставку всього, що сфотографував, до речі, складно. Бо на кожній є щось особливе для мене. Вибрати фото мені теж допоміг Олег Тищенко.

- В яких селах району вже побували? Куди ще хотіли б поїхати?

- На Здолбунівщині не був лише у двох населених пунктах – Залібівці і Новому Світі. Але й туди невдовзі таки дістануся. Ще не був на Трояні (раніше – хутір неподалік Новосілок), хоча його вже й немає. З татових слів знаю, що колись там стояли хутори, а нині – зусібіч поля зорані, дороги туди теж немає.

Щодо подальших веломандрівок, то збираюсь побувати на Дубенщині, Кременеччині, Острожчині. Хоча й на Здолбунівщині є ще багато мною не звіданого.

Спілкувалася

Марина КОЛОДИЧ.

Фото Олександра ДМИТРУКА.